

community

Novoapostolska Crkva širom svijeta

01/2019/HR

Geslo 2019. godine

Bogati u Kristu

Uvod:
Veleapostolova poruka uz
novu godinu

Služba Božja:
Na putu u slobodu

Nauk Crkve:
Općenitost Crkve

Novoapostolska Crkva
International

Bogati u Kristu

Draga braćo i sestre,

srdačno dobrodošli u novu godinu! Želja mi je da je svi zajedno započnemo uvjerenjem koje nam daje naša vjera, a koje je tako lijepo iskazano u psalmu 23: „Gospodin je pastir moj, ni u čem ja ne oskudjevam!“

Unatoč svojim brigama, trudu i bojaznima utješeni možemo ustvrditi da je Bog neizmjerljivo bogat – bogat dobrotom, bogat strpljenjem i bogat milošću. I on bi želio to svoje bogatstvo podijeliti s nama. Možemo imati udjela u tom bogatstvu – i to u Isusu Kristu.

Draga braćo i sestre, za 2019. godinu preporučam da se usredotočimo na taj cilj: Želimo biti bogati u Isusu Kristu! Stavimo stoga ovu godinu pod geslo: Bogati u Kristu!

U čemu se sastoji to bogatstvo? Kako ga možemo steći? S tim ćemo se pitanjem pozabaviti sljedećih tjedana i mjeseci. Veoma sam radoznao koje će ideje Duh Sveti s tim u vezi probuditi u svakome od nas i u našim zajednicima.

Treba još spomenuti jednu drugu misao koja je od posebnog značenja za nas: bogatstvo u Kristu možemo dijeliti – dijeliti a da pritom sami ne postanemo siromašniji. Nastojmo bogatstvo u Kristu dijeliti s drugim ljudima!

To nije samo mogućnost ili potreba, to je čak naše određenje.

Želim vam svima blagoslovljenu 2019. godinu !

Vaš

Jean- Luc Schneider

Na putu prema slobodi

Ivan 8, 36

*Dakle, ako vas Sin oslobodi,
zaista ćete biti slobodni.“*

Draga braćo i sestre, želio bih najprije podijeliti s vama svoju osobnu sreću. Kao Veleapostol ne mogu se osloniti na „Misao vodilju za službu Božju“. Sam moram potražiti neku riječ, a to je traganje uvijek popraćeno pitanjem da li je ta riječ dobra, je li to ono za što samo molio. Na ovaj mi je biblijski tekst jučer i danas skrenula pažnju uvodna pjesma koju je izabrao vaš okružni apostol. Biblijski se tekst spominje u prvom stihu pjesme. Bio je to za mene znak: „Oh, to je izabrao sam dragi Bog“, i silno sam se obradovao.

Svjestan sam da zbog lošeg vremena (napomena redakcije: oluja s tučom) ne mogu ovdje biti svi koji su pozvani na ovu službu Božju. S tim u vezi želio bih nešto reći. Možda se neki od njih sada pitaju zašto mi nije dano doživjeti tu službu Božju? Sigurno ne

možemo za to optužiti sotonu, jer on nije odgovoran za vrijeme. O vremenu odlučuje Bog, a to čini stvar još teže shvatljivom, jer smo sigurno svi mi molili za ovu službu Božju. Pripremali smo se za nju, uvježbavali pjesme i sada vidimo da je Bog odlučio poslati posebne vremenske prilike zbog kojih mnogi nisu mogli doći. Što se, dakle, događa? Možda netko misli da nije dovoljno molio ili da je nešto uradio pogrešno. Braćo i sestre, to definitivno nije slučaj. Trebamo jasno reći da je to bila volja Božja. Nije to bila vaša krivnja. Nitko tome nije kriv. Spomenimo se apostola Pavla. U više je navrata bio naumio posjetiti zajednicu u Rimu, ali ga je u tome uvijek nešto spriječilo (Rim 1, 13). Pavao je bio velik čovjek Božji. Sigurno je znao moliti, ali unatoč svemu nije mogao učiniti ono što je htio. Sigurno je u sebi mislio da bi bilo dobro i za zajednicu u Rimu i za njega da je posjeti, ali mu to nije bilo omogućeno. Bog je gledao nešto drugačije, a zašto, Pavao nije znao. Moramo shvatiti da ne možemo razumjeti Boga. Kod proroka Izaije stoji zapisano: „Jer misli vaše nisu moje misli, i puti moji nisu vaši puti, riječ je Gospodinova. Visoko je iznad zemlje nebo, tako su puti moji iznad vaših putova, i misli moje iznad vaših misli“ (Izaija 55, 8-9). Ne možemo Boga shvatiti ni svojim razumom, niti možemo uvijek razumjeti njegova djela.

Ponekad odgovori na naše molitve, ponekad ne. Mogli bismo spomenuti Isusovog obećanja: „I što god zamolite u moje ime, učinit ću“ (Ivan 14, 13). Upravo je u tome bit: moliti u ime Isusovo. A za što moli Isus? On je rekao svom Ocu: „Ne molim te da ih digneš sa svijeta, već da ih očuvaš od Zloga“ (Ivan 17, 15). Tako je Isus molio. Mi ne možemo Boga prisiljavati na ništa, pa čak ni kada radimo sve kako treba i kada mislimo da bi Bog ipak trebao automatski učiniti kako si mi nešto želimo. On čini što on hoće. Jedino možemo biti sigurni da će Bog ispuniti svoja obećanja, a on je obećao: „Ja te ljubim i želim da u vječnosti budeš u zajedništvu sa mnom.“

Isus je umro za naše grijehе kako bismo mogli ući u njegovo kraljevstvo. Rekao je: „Budeš li vršio moju riječ, i prihvatio apostole koji su poslani da te pripreme kao dio zaručnice, ući ćeš u moje

kraljevstvo. Ja ću se vratiti da te uzmem k sebi.“ To je božansko obećanje, temelj naše vjere. Ne vjerujemo da će nam Bog dati sve što od njega molimo. Također ne vjerujemo da možemo prisiljavati Boga na nešto. Mi ga molimo – a on nam ponekad odgovara, a ponekad ne. Mi se međutim pouzdajemo u njegovu ljubav. U jedno možemo biti potpuno sigurni: on će ispuniti svoje obećanje i poslati svog Sina, i svi koji su bili vjerni Isusu Kristu, i koji su se po apostolima dali pripremiti na Kristov ponovni dolazak, moći će uživati vječno zajedništvo s njime. Draga braćo i sestre, svoj ćemo pogled usmjeriti na to Isusovo obećanje. To će se obećanje ispuniti. Pored svega ostalog znamo da ga ne možemo razumjeti, ali se pouzdajemo u njega. On će nam uvijek dati sve ono što nam je potrebno za Kristov ponovni dolazak.

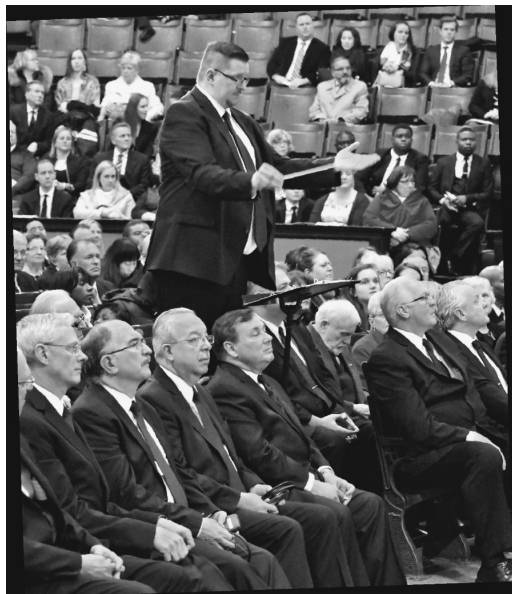
Vratimo se našoj biblijskoj riječi. Ovdje Isus govori Židovima koji su vjerovali u njega. Rekao im je da ih može osloboditi. „Sloboda“ za nas danas znači prije svega ne biti u zatvoru. Sloboda znači međutim također i čovjekovo pravo da se slobodno kreće i govori i da ga nitko u tome ne može spriječiti. Tako razumijemo pojam „sloboda“ mi danas.

U Isusovo vrijeme bilo je to donekle drugačije. Isus je objasnio svoje shvaćanje slobode. On uspoređuje položaj jednog slugе s onim jednog djeteta. Sluga ili rob nije slobodan, jer živi pod vlašću svog gospodara čiju volju mora izvršavati. On mora raditi za svog gospodara i za svoj posao ne prima plaću. To je položaj slugе. Dijete, naprotiv, mora također slušati svog oca, ali na kraju dobiva svoju baštinu. To je razlika kod Isusa. Tako on objašnjava slobodu.

Isus im je rekao: „Istina će vas osloboditi“ - što je Židove ozlovoljilo. Oni su mu odgovorili: „Mi smo potomci Abrahamovi i nikada nikom nismo robovali.“ Bili su bijesni: „Kako možeš govoriti da ćeš nas osloboditi. Mi smo slobodni.“ Nama te riječi zvuče neobično, jer znamo da su bili pod vlašću Rima. Bilo je to vrijeme rimske okupacije Izraela. Trpjeli su pod okupacijom, ali su unatoč tome tvrdili da su slobodni, i imali su pravo. Jer premda je država bila okupirana i pod vlašću Rima, oni su ostali Židovi. Rimljani ih nisu mogli prisiliti

„Istina će vas osloboditi“

da se odreknu svoje vjere. Oni su se držali svoje vjere, svojih zakona i tradicija. Nisu postali Rimljani, i to je ono na što se ovdje misli: „Mi smo slobodni. Premda je neprijatelj, rimska vojska ovdje, mi smo slobodni. Držimo se svoje vjere, svojih zakona i tradicija.“ Često znamo čuti negativna razmišljanja o Židovima onoga vremena, ali moram reći da su bili vrijedni svakog divljenja. Nema mnogo naroda koji su unatoč svemu što su morali proživjeti, ostali tako uspješni u očuvanju svoje vjere, svojih zakona i svojih tradicija. Bili su svjesni da je to njihov identitet, da su to oni sami. Toga se moramo držati, bez obzira što se dogodilo. - Zato im se divim. Možemo učiti od njih. Jesmo li i mi kao kršćani isto tako snažni i odlučni? Možemo li i mi reći da smo i da ostajemo kršćani bez obzira što se dogodilo, čak i ako padnemo pod vlast stranih duhova? Premda ovim svijetom vlada novac, premda se nude razna shvaćanja, mi ostajemo kršćani. Sastavni je dio našeg identiteta da nedjeljom idemo na službu Božju, da bismo se klanjali Bogu. Potrebna nam je zajednička molitva. To je naša vjera, naš zakon. Mi smo kršćani i prinosimo svoju žrtvu, i nitko nas ne može prisiliti da se toga odrekujemo. To je naš identitet. Želimo biti slobodni kao kršćani: mi smo

*„Bez obzira što se dogodilo,
mi ostajemo kršćani.“*

kršćani i to ostajemo. Premda svijetom vladali neki drugi duhovi i utjecaji, želimo pokazati i dokazati da smo kršćani i da ostajemo kršćani. To je prvi i značajan vid slobode.

Isus je, naravno, mislio na nešto drugo i objasnio je to Židovima: „Dobro, ali vi ste još uvijek robovi grijeha.“ Njima je to bilo teško shvatiti. Adam i Eva su poslušali zmiju koja im je obećala mnoge stvari. Poslušali su i na kraju bili prevareni. Zbog pogrešne odluke postali su slugama Zloga. Zbog njihovog pada u grijeh svi su ljudi postali zarobljenici Zloga. Između Boga i čovjeka nastao je ponor zbog kojeg je bilo nemoguće zajedništvo s Bogom.

Evangelje po Luki donosi Isusove riječi kojima govori da je poslan da bi zarobljenima donio slobodu. Poručio je: „Ja vas mogu osloboditi, otkupiti, tako da više ne budete robovi Zloga. Oni koji po mojoj žrtvi vjeruju u mene, imaju mogućnost doći k Bogu i opet biti u zajedništvu s njime. Oni više nisu zarobljenici.“ To je mislio kad je rekao: „Dakle, ako vas Sin oslobodi, zaista ćete biti slobodni“ (Ivan 8, 36). Niste više vezani grijehom. „Tko vjeruje u mene, njemu mogu dati snage i pružiti mu pomoć koja mu je potrebna da bi se odrekao Zloga i grijeha.“ Ništa nas ne prisiljava da

činimo zlo. Možemo činiti dobro. Odluka je naša i ako se odlučimo činiti dobro, on će nam pomoći. To je još jedan vid te slobode. Oni, dakle, koji vjeruju u Isusa, koji su kršteni u ime Isusa Krista, oslobođeni su. Oni više nisu zarobljenici Zloga, nego mogu doći k Bogu.

To je sloboda koju Isus može dati ljudima.

Ta je sloboda stalan proces. Krštenje je tek njegov početak. U Drugoj poslanici Korinćanima 3, 17 stoji zapisano: „A Gospodin je Duh. Gdje je Duh Gospodnji, ondje je sloboda.“ Duh Gospodnji nam, dakle, pomaže da steknemo slobodu u Kristu. Na taj ćemo proces pristati. Želimo biti slobodni upravo kao što je Isus bio slobodan. Želimo biti slobodni u Isusu Kristu. A po djelovanju Duha

Svetoga, po propovijedanju Evanđelja, po blagovanju Svete večere i s darovima Duha Svetoga koje smo primili možemo biti slobodni jednako kao Isus. A kako izgleda ta sloboda?

Apostol Pavao piše Rimljanima: „Jer zakon duha života u Kristu Isusu oslobodio me od zakona grijeha i smrti“ (Rim 8, 2). Svaki zakon propisuje određene stvari, pa tako i židovski zakon: čovjek je morao izvršavati mnoge propise, držati zapovijedi. Ako se toga nije pridržavao, bio je kažnjen. To je bio Mojsijev zakon. Isus je rekao: „Ako imaš duha Božjega, ako imaš moga duha i slijediš moju riječ, možeš biti oslobođen vršenja tog zakona.“ Kako je to moguće? Sasvim jednostavno, jer je pri Svetom zapečaćenju u naše srce izlivena ljubav Božja. Više nismo prisiljeni poslušno i u strahu od kazne pokoravati se Bogu.

Odnosi su sada sasvim drugačiji. Mi ljubimo Boga i čeznemo za njegovim zajedništvom. Shvatili smo da put u zajedništvo s Bogom vodi preko poslušnosti. I tako smo se slobodnom voljom odlučili vršiti zapovijedi, jer želimo u vječnosti biti zajedno s njime. Budući da ljubimo Boga i želimo vječno biti kod njega, slijedimo Isusa Krista na putu koji je položio pred nas. I odjednom je to naša vlastita odluka. Oslobođeni smo zakona, više nema prisile. Mi smo se dobrovoljno odlučili za taj put

Želimo biti kod Boga, i to je naš put koji vodi k njemu. I njega ćemo slijediti. Vršeći zapovijedi, doživjeli smo da Bog živi u nama. Predivan je to osjećaj. Želimo imati slobodu u Kristu. Za taj smo se put odlučili. Nitko nas ne prisiljava da idemo tim putem, slobodno se za nj možemo odlučiti.

Ima još jedan vid slobode. Sloboda, koja dolazi po Isusu Kristu, biva nam poklonjena. On daje tu slobodu, a da ne traži „protuuslugu“ od čovjeka. U duhu je Božjem da badava daje sve što nam je potrebno za spasenje. Ako smo svjesni da smo po Isusu Kristu dobili poklonjenu slobodu, onda smo i sami u stanju dragovoljno dati Bogu nešto: svoje pouzdanje, svoju poslušnost i svoju ljubav. Sve što smo iz Kristove slobode u stanju učiniti, ne činimo da bismo primili nagradu, da bismo imali nekakvo pravo potraživati nešto od Boga. Mi služimo Isusu Kristu ne očekujući ništa zauzvrat. U Poslanici Efežanima govori se o tome da se trebamo ponašati kao da smo robovi Kristovi. Rob čini ono što mu gospodar zapovijedi. On obavlja posao, ali ne biva za to plaćen. Isus Krist je i sâm učinio beskrajno mnogo za druge i nije očekivao plaću ni nagradu. Isus nam treba biti uzor. Sloboda je tamo, gdje je Isus. Ako smo njegovi sluge ili robovi, tada smo slobodni i ne očekujemo nikakvu protuuslugu, nego djelujemo iz ljubavi prema njemu. Tako smo sluge Kristovi, a ne zarobljenici ovoga svijeta i njegovih prohtjeva.

Isus poklanja svoju ljubav sam od sebe. Nitko mu nije propisao da li će koga ljubiti ili neće. Ni čovjekovo podrijetlo, ni njegove greške ni njegovo ponašanje nisu ga mogli odvratiti od takve ljubavi. On je jednostavno sve ljubio. To je još jedan,

predivan vid te slobode: ljubiti bez predrasuda. On je mogao ljubiti sve ljude, a taj je duh izliven i u naše srce. Neka nas Duh Sveti učini takvima da ljubimo sve ljude, bez obzira na njihovo podrijetlo ili njihove greške, pa čak i kada nam okolina govori da nekoga ne možemo i ne smijemo ljubiti! Takvima trebamo uvijek znati uzvratiti da smo slobodni i da nam nitko ne može propisivati koga ćemo ljubiti, a koga nećemo. Da želimo ljubiti sve ljude kao što je to činio sâm Isus. Izazov je to i ne baš lagan, ali uz Isusovu pomoć i naše prepuštanje djelovanju Duha Svetoga,

lakše ćemo moći ljubiti kao Isus – to jest bez predrasuda.

„Ako vas Sin oslobodi, zaista ćete biti slobodni!“
Želimo biti slobodni kao što je bio Isus.

Isus je iz ljubavi postao robom i služio je svojim učenicima. Oprao im je noge. Učinio je nešto što su inače radili samo robovi. I iz ljubavi prema ljudima postao je kao robom i njihove je grijehе uzeo na sebe. Bio je osuđen i umro je za nas kako bismo mi mogli biti otkupljeni od svojih grijehа. Iz ljubavi je Isus postao robom, da bi nas otkupio.

Pavao piše da smo pozvani k slobodi i da po ljubavi služimo jedan drugome (Gal 5, 13). Sloboda djece Božje ne znači da mogu raditi što žele i mogu, da ne ovise o nikome i da im nitko nije potreban.

Kristova sloboda znači biti dijelom Kristova Tijela u kojem svaki pojedinac ud služi drugima i cjelini. Iz ljubavi služimo blišnjemu. Nismo sami: samo mi i Bog, Bog i mi. Naprotiv, dio smo Kristovog Tijela. Dobrovoljno ćemo služiti jedan drugome. Nitko ne želi biti važniji ili bolji od svog blišnjega niti želi biti više voljen od njega. Ne mislimo da su naše brige važnije od briga koje drugi imaju. Ne mislimo da su naše ideje bolje od ideja drugih. Služimo jedan drugome, budimo ponizni i pomažimo se uzajamno kako bismo svi bili otkupljeni!

Želimo da svi ljudi budu otkupljeni. Ne moraju postati slični nama. Ne moraju postati Kanađani. Mogu ostati ono što jesu. Ne moraju, hvala Bogu, postati Francuzi da bi bili otkupljeni. Vidite, niste se počeli smijati kada sam rekao „Kanađani“, ali ... razumijete na što sam mislio. Ponekad mislimo da bi ljudi morali postati kao što smo mi da bi bili otkupljeni. Pritom donekle lebdi u zraku razmišlja-

Apostol
Earl W. Buehner

Okružni apostol
Enrique Eduardo Minio

Okružni apostol
Raúl E. Montes de Oca

nje da smo mi mjerilo svega. Nismo mi mjerilo, nego Krist, mi smo samo sluge. Želimo samo pomoći da svi ljudi budu otkupljeni i da mogu ući u kraljevstvo Božje. Ne očekujemo od njih da postanu kao što smo mi: da žive istim životom kao i mi, da razmišljaju kao mi i da imaju iste ideje, isti ukus i tome slično. Mi služimo jedan drugome, pomažemo jedan drugome i poštujemo jedan drugoga, pa makar i naš bližnji ne bio kao što smo mi. Pozvani smo ka Kristovoj slobodi i da služimo jedan drugome iz ljubavi. Budemo li tako postupali i živjeli, možemo postati subaštinici Kristovi. Tada će nas Isus moći doista osloboditi. On nas može osloboditi stega ljudskog života. Možemo primiti uskrslo tijelo, a ono nije podložno nikakvim ograničenjima, ni vremena ni drugih izvanjskih utjecaja. To je tijelo slobodno i može ići kamo želi. Bit ćemo tada oslobođeni svih ljudskih slabosti, svih svojih nesavršenosti. Ako budemo nasljeđovali Krista i sve više i više prihvaćali tu slobodu u Kristu, on nas može osloboditi svega mučnog, teškog i bolnog. Tada ćemo primiti uskrslo tijelo i moći ćemo ući u njegovo kraljevstvo gdje nema ni boli, ni patnje, ni suza. To je blaženstvo. Na kraju vremena Bog će čitav svijet osloboditi vlasti grijeha. Apostol Pavao najavljuje: „Na kraju vremena će Bog osloboditi stvorenje ropstva grijehu, i stvorit će novo stvorenje u kojem neće više biti grijeha.“ To je kraj povijesti, cjelokupne povijesti: apsolutna sloboda u Bogu i Kristu.

Draga braćo i sestre, zadržimo se samo na tim mislima: Isus nas oslobađa! Tko u njega vjeruje, tko je kršten, bit će oslobođen vlasti grijeha, ima mogućnost doći k Bogu i više nije zarobljen. Ima mogućnost odreći se grijeha: nije prisiljen na grijeh.

Ako se odluči odreći se grijeha i da neće više griješiti, Isus će mu dati snage da se mogne odreći Zloga. Više ne služi sotoni. Svi mi želimo steći potpunu slobodu u Isusu Kristu i postati kao on. Nismo prisiljeni na poslušnost. Slobodni smo i slobodnom voljom idemo putem poslušnosti. To je put koji vodi k Bogu. a mi želimo upravo k njemu. Odluku donosimo iz vlastite pobude.

Možemo služiti Gospodinu kao Kristovi robovi. Ne molimo za nagradu, već sve činimo iz ljubavi za Isusa, jer je on tako mnogo učinio za nas i jer svoju baštinu želi podijeliti s nama. Služimo mu dragovoljno, iz ljubavi. Želimo biti u stanju ljubiti bez predrasuda, i zato jer smo pozvani k slobodi u Kristu želimo služiti kao što je Isus služio i uzajamno se pomagati. Ne želimo vladati nad bližnjim, nego mu pomagati i prihvaćati ga kakav jest i ostati mu odani do kraja. Bit ćemo potpuno slobodni primiti uskrslo tijelo i čekati novo stvorenje, gdje će sve biti oslobođeno vlasti grijeha. To je naša budućnost, to je naša zadaća, to je naš put.

TEMELJNA MISAO

Isus je došao da oslobodi ropstva grijeha one koji u njega vjeruju. Krštenje nas oslobađa istočnog grijeha. Duh Sveti nam otvara pristup k slobodi u Kristu. Ta se sloboda sastoji u tome da ljubimo i služimo po Isusovom uzoru.

O općenitosti Crkve i Evandjelja

Osnovna načela novoapostolskog vjerovanja spominju se u prva tri članka Vjerovanja. U njima se govori i o „općenitosti Crkve“. Na što se misli, opisuje Veleapostol Jean-Luc Schneider u ovom članku.

Prva tri članka novoapostolskog Vjerovanja odnose se na našu vjeru u trojedinoga Boga, na Božje postajanje čovjekom u Isusu Kristu, na sakramente, na Kristov ponovni dolazak i na vječni život. Ovdje se želim pozabaviti jednim kratkim a ipak krajnje značajnim pasusom iz trećeg članka Vjerovanja:

„Vjerujemo u jednu, svetu, opću, apostolsku Crkvu.“ Crkva o kojoj je ovdje riječ je Crkva Kristova. Objašnjenje o tome donosi i naš Katekizam. Ovdje bih želio istaknuti sljedeći vid te Crkve: vjerujemo da je Crkva opća (grčki: katolička).

Vjera u općenitost Crkve

Općenitost – dakle katolicitet – Crkve Kristove proizlazi

- iz Božje volje da se svi ljudi spase. Bog bi htio svim ljudima svih vremena, svih naroda i u svim okolnostima otvoriti mogućnost da budu otkupljeni grijeha i da stignu u zajedništvo s njime. Ta se sveobuhvana Božja volja neposredno izražava u Crkvi.
- iz naloga koji je Isus dao svojim apostolima da bez ikakva ograničenja naviještaju Radosnu vijest – Evanđelje je važeće i djelotvorno za sve ljude, bez iznimke.
- iz punomoći koju je Isus prenio apostolima – tamo gdje oni djeluju dana su sva potrebna sredstva da bi čovjek stekao puninu spasenja.

Općenitost Crkve može se shvatiti samo u vjeri. Sveopći karakter Crkve nije istinski uočljiv u njezinom izvanjskom obliku – dakle u njezinom povijesnom ostvarenju:

- Kršćanska se vjera nije mogla posvuda razvijati na jednak način.
- Istina i aktualnost Evanđelja se dovode u pitanje.
- Neosporna je činjenica da je neophodna Crkva kao veličina koja posreduje spasenje.
- Većina kršćana ne prizanje današnje apostole.

Ove tvrdnje vrijede jednako za prošla kao i za sadašnja vremena. Ali sumnje i neprihvatanje na koje nailazimo ne smiju ni u kom slučaju oslabiti našu vjeru u općenitost Crkve. Mi vjerujemo u Isusovo obećanje: „Vrata pakla neće je nadvladati“

(Matej 16, 18)! Znamo doduše da je vjera u općenitost Crkve samo tada živa i iskrena, ako donosi djela. Ta se djela sastoje iz sveopćeg naviještanja Evanđelja i brige da ga svi mogu čuti.

Naviještanje univerzalno važećeg Evanđelja

Apostolska je služba od Isusa primila nalog propovijedati Evanđelje svakom stvorenju (Marko 16, 15). To vrijedi za cjelokupni apostolat, dakle, i za apostole Pracrkve, one katoličko-apostolske Crkve kao i one Novoapostolske Crkve.

Naše svjedočenje i naše propovijedanje ne temelje se samo na Evanđelju i vjerskoj nauci, nego i na našem iskustvu. Ako crpimo iz tog duhovnog fundusa, možemo se posvetiti brigama mnogih svojih suvremenika i možda ponuditi odgovore:

- Možemo siromašne i nesretne tješiti obećanjem da ih Isus ljubi i da brine o njima. Možemo ih ohrabriti tako da im ukažemo na povezanost među kršćanima i na njihovo uzajamno pomaganje.
- Možemo one koji pate i koji se boje budućnosti ohrabriti, ukazujući im na Isusov ponovni dolazak i na vječni život.
- Oni koji su na rubu društva naći će radost i svoje mjesto u bratskom zajedništvu.
- Život zajednice otvara vjernicima brojne mogućnosti da se uključe i da budu priznati, bez obzira na razinu obrazovanja i sposobnosti.
- Nauka apostola, dakle, odgovarajuće naviještanje Evanđelja omogućuje vjernicima da se okrenu prema dobru te da možda steknu osobnu duhovnu uravnoteženost.

Svi su ti odgovori ispravni i podudaraju se s Evanđeljem. Treba međutim priznati da nisu univerzalno važeći – ne dotiču se bezuvjetno svih ljudi. Nisu svi siromašni ili bez sredstava za život, nisu svi bolesni ni potrebiti tuđe pomoći, ne traže svi utjehu i okrepu. Zahvaljujući napretku medicine nisu ljudi danas tako bespomoćno izloženi bolesti i patnji. Uslijed dužeg životnog vijeka ljudi manje misle na smrt nego u prošla vremena. Razvoj sredstava komunikacije i život u velikim središtima omogućavaju lakše socijalne kontakte, tako da čovjeku nije potrebno pripadati

nekoj zajednici da bi uspostavljao kontakt s drugim ljudima. Modernom čovjeku Bog više nije potreban da bi u svom životu bio uspješan ili da bi pronašao svoju osobnu ravnotežu, pa možda niti da bi bio „bolji“. Njemu, dakle, nisu potrebni utjeha i obećanja kakve nude i donose propovijed i dušobrižništvo!

Rezultat: naše svjedočenje nema više isti utjecaj na našeg sugovornika. Posebno kod mladih koji nemaju egzistencijalnih nevolja ne nailazimo na odjek. Dobro ćemo, dakle, postupiti ako se usredotočimo na opće poruke Evanđelja koje vrijede za sve ljude: univerzalnost Evanđelja počiva na onome što nas uči Isus Krist o Bogu, o našem odnosu prema Bogu i bližnjemu i o spasenju koje nam Bog priprema: Isus nam objavljuje Božje savršenstvo – nema nam blaženstva bez njega (Ps 16, 2; Matej 5, 48).

- Isus nas uči da je Bog ljubav. On ljubi bezuvjetno. Želio bi da uzvratimo na njegovu ljubav – dakle bez svake prisile.
- Evanđelje nam otkriva Boga kao Trojedinoga: Otac, Sin i Duh Sveti su tri različite osobe koje su savršeno jedno. Samo zajedništvo s tim Bogom omogućuje ljudima prevladati razlike i stvarati uzajamno jedinstvo.
- Svojom je smrću i uskrsnućem Isus Krist otvorio pristup u kraljevstvo Božje. Da bismo o Isusovom ponovnom dolasku bili oslobođeni od Zloga, moramo slijediti njegove riječi i djela i uzeti si ga kao uzor.
- Bog nam želi pokloniti savršen mir, tako da postanemo ono za što nas je stvorio – ljudima na njegovu sliku i priliku koji žive u vječnom zajedništvu s njime. Ta je poruka istinski univerzalna. Ona mora činiti jezgru svake propovijedi.

Univerzalno naviještanje Evanđelja

Radosnu vijest mora se navijestiti svim ljudima. Ponekad smo protežirali siromašne i zapostavljene, jer smo smatrali da su oni u takvoj svojoj situaciji otvoreniji za Evanđelje. Ta strategija nije uvijek bila hvalevrijedna, budući da se ispostavilo da vjera određenih vjernika nije imala zdrave korijene.

Ponekad se događalo da smo oklijevali u uspostavljanju kontakta s nekim grupama pojedinaca, jer smo smatrali da pretpostavke za to nisu baš povoljne.

Ovdje mislim na ljude koji žive u krajnjem siromaštvu ili trpe nasilje, ili na one druge, a riječ je o savršenoj suprotnosti, koji su školovani i imućni. Uvjeren sam da bismo se pojačano trebali obraćati nekršćanima. Pokažimo jednaku odvažnost kao i prvi kršćani i nemojmo u naviještanju Evanđelja postavljati nikakve granice! Nemojmo oklijevati s inovacijama!

Da bismo uvjerljivo naviještali poruku Evanđelja, ne trebamo ni život na zemlji „sotonizirati“, ni budućnost prikazivati mračnom. Takvo polazno razmišljanje bi značajan broj ljudi učinilo potpuno nezainteresiranim za istinu Evanđelja. Nasljedovanje Krista nije u suprotnosti s lagodnim i ugodnim životom na ovoj zemlji, naprotiv: ono mu može samo doprinijeti!

Univerzalno naviještanje Evanđelja isključuje svako pravo na jednoobraznost. Novi život u Kristu može se razvijati pod različitim gospodarskim, mentalnim i kulturološkim uvjetima. Da bi slijedila nauku apostola, mlada generacija ne treba dijeliti ni imati sklonosti svojih predaka. Povedimo se za primjerom apostola Pavla: „Sa Židovima sam bio Židov, da pridobijem Židove; s podložnicima Zakona kao podložnik akona iako sâm nisam podložnik Zakona - da pridobijem podložnike Zakona. S onima koji su bez zakona bio sam kao bez zakona – iako nisam bez zakona Božjega, štoviše, podložnik sam Kristova zakona – da pridobijem one koji su bez zakona. Sa slabijima sam bio slabij, da pridobijem slabije. Svima njima postao sam sve, da kao neke spasim. A sve to činim radi Radosne vijesti. Da bih s njima bio dionikom njezinih obećanja“ (1 Kor 9, 20-23). Na taj je način apostol krenuo stopama svog Nalogodavatelja koji se, da bi nam prenio Radosnu vijest „lišio jednakosti s Bogom, uzevši narav sluge i postavši sličan ljudima“ (Fil 2, 7).

Mnogo duže od nas s tom se problematikom konfrontira na primjer Katolička Crkva te je stoga razvila pojam „inkulturacija“ (prenošenje obrasca ponašanja i misli iz jedne kulture u drugu). Prema Yvesu Congaru (1904.-1995.), katoličkom teologu inkulturacija počiva na tome da se „sjeme vjere

usađuje u jednu kulturu i pusti da se tamo razvija i izražava prema mjerilima i osobinama te kulture“. Dobro bi bilo slijediti tu misao kada ljudima nezapadnih kultura svjedočimo o Evanđelju ili kada našu vjeru želimo prenijeti budućoj generaciji.

Crkva, univerzalni svjedok

Nije naša odgovornost samo sveobuhvatno i svima naviještati Evanđelje, moramo brinuti i o tome da naše svjedočanstvo mogu svi prihvatiti. I u tome možemo naći uzor u Isusu Kristu koji je rekao: „Ja sam se zato rodio i zato došao na svijet da svjedočim za istinu“ (Ivan 18, 37).

Možemo biti univerzalni svjedoci Evanđelja ako smo vjerodostojni, to jest, ako iskazujemo da smo dostojni poruke koju naviještamo. Prema Isusovom uzoru trebamo biti

- uvjereni i puni pouzdanja – naša nam je vjera čvrsto jamstvo onoga čemu se nadamo (Heb 11, 1) i naše okruženje mora moći uočiti tu našu sigurnost.
- odlučni u prevladavanju zla – svjedočanstvo samodopadnog kršćanina nije vjerodostojno.
- ponizni – Isus je činio upravo ono što je Otac od njega tražio. U službi smo Isusu. Zadovoljimo se čineći ono što on od nas očekuje! Ne priliči grešniku osuđivati druge grešnike (Ivan 8, 7). Naprotiv, Isus nam zabranjuje suditi drugoga (Matej 7, 1).
- slobodni - što smo manje vezani materijalnim stvarima i osobnom slavom, to nam lakše pada oprostiti drugima koji su nam nanijeli neku štetu.
- ispunjeni ljubavlju prema Bogu i bližnjemu. Budući da ljubimo Isusa, spremni smo patiti za njega i s njime. Ljubimo svoga bližnjega djelima i iskreno (1 Iv 3, 18)?

Ukratko poziva sve nas da ostanemo čvrsto u vjeri u Crkvu Kristovu i njezino sveobuhvatno

određenje! Ona je pozvana naviještati Evanđelje univerzalno i svima. Naša je zadaća

- naviještati sveopću poruku spasenja i ne držati se sporednih aspekata.
- slijediti poticaje Duha Svetoga tako da se radosna vijest može naviještati bez ograničenja.
- ravnati se prema Kristovom uzoru kako bismo bili istinski svjedoci.

Obavijest o održavanju službi Božjih u Hrvatskoj možete dobiti na telefon 01/60 500 40
10000 Zagreb, Starotrjanska 28 E-mail:novoapostolskacrkva-rh@zg.ht.hr www.nacrkva.hr
SRDAČNO DOBRODOŠLI